

Jópásztor Hírlevél

2025. május, XIV. évfolyam 1. szám

Ingyenpéldány. Kiadja a Pázmaneum Társulás.

A kiadványt a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága és a Bethlen Gábor Alap támogatta.

**„ANNUNTIO VOBIS GAUDIUM
MAGNUM, HABEMUS PAPAM!
EMINENTISSIMUM AC REVE-
RENDISSIMUM DOMINUM,
DOMINUM ROBERTUM
FRANCISCUM SANCTAE
ROMANAE ECCLESIAE
CARDINALEM PREVOST,
QUI SIBI NOMEN IMPOSUIT
LEONUM DECIMUM
QUARTUM.”**

**„NAGY ÖRÖMET HIRDETEK
NEKTEK! VAN PÁPÁNK!
A RÓMAI ANYASZENTEGYHÁZ
FŐMAGASSÁGÚ ÉS
FŐTISZTELENDŐ BÍBOROSA,
ROBERT FRANCIS PREVOST,
AKI MAGÁNAK
A XIV. LEÓ NEVET
VÁLASZTOTTA.”**

Fotó: Uher Hajnalka

AZ IMA EREJE

Az imának ereje van, és a kitartó ima meghozza gyümölcsét, ennek tudatában szervezzük meg immár harminchatodik alkalommal a Komáromi Imanapot.

Lukács evangéliumában olvashatjuk, hogy Jézus a szüntelen imádkozásról beszélt egyik példabeszédében és arról, hogy nem szabad belefáradni. Ennek fényében tesszük mi is, az imanapok szervezői a dolgunkat és fohászunk a mi Urunkhoz, Jézus Krisztushoz magyar főpásztorért, valamint magyar papi és szerzetesi hivatásokért.

Nem hagyhatjuk cserben Lénár atyát és az imanapi bizottságot, sem azokat a lelkiatyákat és híveket, akik a kezdetek-kezdetén ott álltak imára kulcsolt kézzel a Klapka-téren és dacolva is kitartottak a magyar püspökség kérése mellett. Jogos kérésünk ez és erről nem mondunk le, hogy a szlovákiai, felvidéki magyar katolikusoknak egy önálló jogkörökkel ellátott magyar püspöke és magyar püspöksége legyen. Ugyanakkor nagyon is fontos az, hogy a papi hivatásokért is naponta imádkozzunk. Plébániánk üresen maradnak, egyházközségeink elárvulnak, a Szent Istváni örökség feledésbe merül, ha nem lesznek magyar papjaink. Szükségünk van rájuk, mint az életadó kenyérre, mint Krisztus testére.

Tegyük hát meg mindent, hogy tiszta szívvel, igaz hittel kérjük a szlovák püspököket, hogy hallgassák meg kérésünket. Mi pedig katolikus lelkiülettel építjük közösen az Isten Egyházát.

A magyar és a szlovák nemzet is védőszentjének a Boldogságos Szűz Máriát választotta. Legyen ez a közös kapocs, és kérjük Égi Édesanyánk közbenjárását a népek közötti békéért és kérésünk meghallgatásáért!

Karaffa Attila, a Pázmaneum elnöke

XIV. LEÓ PÁPA ELSŐ BESZÉDE: A FELTÁMADT KRISZTUS BÉKÉJE FEGYVERTELEN BÉKE, ALÁZATOS ÉS ÁLLHATATOS

Dominique Mamberti protodiakónus bíboros május 8-án 19.12-kor kihirdette a Szent Péter-bazilika közép-ső erkélyéről (áldások erkélye) a várakozó népnek a választás eredményét. „Habemus papam!”, vagyis „Van pápánk!”: Robert Francis Prevost XIV. Leó néven.

Május 8-án este a délután folyamán megválasztott XIV. Leó pápa elmondta első beszédét a Szent Péter-bazilika központi loggiájáról, az úgynevezett áldások erkélyéről. Olaszul és részben spanyolul elhangzó üdvözlő beszéde után pedig Urbi et Orbi áldást adott.

Az alábbiakban XIV. Leó pápának az áldást megelőző teljes beszédének fordítását közreadjuk.

Béke mindnyájatokkal!

Drága Fivéreim és Nővéreim, ez a feltámadott Krisztus első köszöntése, a Jó Pásztoré, aki életét adta Isten nyájáért. Én is azt szeretném, hogy ez a békeköszöntés belépjen a szívetekbe, hogy elérje családjaitokat, az összes embert, bárhol éljen is, elérje az összes népet, az egész földet.

Béke veletek! Ez a feltámadt Krisztus békéje, fegyvertelen és lefegyverző béke, alázatos és állhatatos béke. Istentől származik, attól az Istentől, aki mindnyájunkat feltétel nélkül szeret. Még ott halljuk fülünkben Ferenc pápa gyengécske, de mindig bátor hangját, aki húsvét napján megáldotta a világot, az egész világot. Engedjétek meg, hogy folytassam ugyanazt az áldást: Isten szeret bennünket, Isten mindnyájatokat szeret! És a rossz nem fog győzni!

Mindannyian Isten kezében vagyunk. Ezért félelem nélkül, Istennel és egymással kéz a kézben haladjunk előre! Krisztus tanítványai vagyunk. Krisztus előttünk jár. A világnak szüksége van az ő világosságára!

Az emberiségnek szüksége van órá mint hídra, hogy elérje Isten és az ő szeretete. Segítsetek nekünk és segítsétek egymást hidakat építeni, párbeszéddel, találkozással! Mindannyian egyesüljünk, hogy mindig békében élő egyetlen nép lehessünk! Köszönet Ferenc pápának!

Szeretnék köszönetet mondani összes bíboros testvéremnek is, akik engem választottak Péter utódjának, és hogy veletek együtt járjak, összetartó Egyházként, mindig a békére és az igazságosságra törekedve, mindig azon fáradozva, hogy Jézus Krisztushoz hű férfiaként és nőként félelem nélkül hirdessük az evangéliumot, hogy misszionáriusok legyünk.

Szent Ágoston fia vagyok, Ágoston-rendi szerzetes.

Szent Ágoston azt mondta: „Veletek vagyok keresztény, értetek vagyok püspök.” Ennek szellemében haladhatunk mindannyian együtt az Isten által számunkra előkészített haza felé.

Különleges üdvözlés Róma egyházának! [Taps.] Együtt kell keresnünk, hogyan lehetünk misszionárius Egyház, olyan Egyház, amely hidakat épít, párbeszédre törekszik, mindig nyitott, hogy befogadjon – mint ez a tárt karokat szimbolizáló tér –, hogy befogadjon mindenkit, mindazokat, akiknek szüksége van szeretetünkre, jelenlétünkre, akik párbeszédre és szeretetre vágnak.

[Spanyolul] És ha megengeditek, szeretnék szólni egy szót, szeretném üdvözlétemet küldeni mindenkinek, különösen szeretett chiclayói egyházmegyémmek, Peruban, ahol egy hűséges nép kísérte püspökét, megosztotta hitét, és oly sokat, oly sokat adott azért, hogy továbbra is Jézus Krisztus hű egyháza maradjon.

[Ismét olaszul] Mindnyájatoknak [mondom], Fivéreim és Nővéreim Rómában, Olaszországban, az egész világon, hogy szinodális Egyház akarunk lenni, úton járó Egyház, mely mindig békére törekszik, mindig szeretetre törekszik, mindig közel lenni igyekszik, különösen azokhoz, akik szenvednek.

Ma van a Pompeji Szűzanya ünnepnapja. Anyánk, Mária mindig velünk akar járni, közel akar lenni hozzánk, közbenjárásával és szeretetével segíteni akar bennünket. Ezért szeretnék veletek együtt imádkozni.

Imádkozzunk együtt ezért az új küldetésért, az egész Egyházért, a világ békéjéért, és kérjük ezt a különleges kegyelmet anyánktól, Máriától!

Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Ámen.

Fordította: Tózsér Endre SP, Magyar Kurír
Fotó: Vatican News

Robert Francis Prevost 1955. szeptember 14-én született Chicagóban (Amerikai Egyesült Államok, Illinois állam). Szent Ágoston rendjébe lépett, majd 1981. augusztus 29-én letette az örökfogadalmat.

1987-ben teológiából doktori fokozatot szerzett. 1988-ban Peruba, a trujillói misszióba küldték, hogy a Chulucanas, Iquitos és Apurímac vikariátusokban az ágostonos jelöltek közös képzését vezesse. Ez a misszió 11 évig tartott, ezután kinevezték a chicagói Jó Tanács Anyja tartomány perjelévé, később pedig a rend általános perjelévé. Így ő lett a felelős az Ágoston-rend tervezési és irányítási folyamataiért.

Ferenc pápa 2014. november 3-án kinevezte a perui chiclayói egyházmegye apostoli kormányzójává, és ezzel szufári címzetes püspöki méltóságra emelte. 2014. december 12-én szentelték püspökké. A Szentatyá 2020. április 15-én kinevezte a callaói egyházmegye apostoli kormányzójává, majd 2023-ban a Püspöki Diskasztérium prefektusává.

A FELVIDÉKI MINISTRÁNSOK FOCITORNÁJA BÉNYBEN

A felvidéki magyar katolikus ifjúsági programokat szervező Jópásztor Alapítvány az idei évben Bényben rendezte meg a Felvidéki Ministráns Focinapot. Az idei szentév alkalmából a bényi Magyarok Nagyasszonya kegytemplom gyűjtötte maga köré a Felvidék különböző helységeiből érkező fiúkat, segítő lányokat, május első napján.

Ez a dátum már évek óta a felvidéki ministránsok körében a futballozást jelenti, amikor a sporteseményen azok a fiúk találkozhatnak, akik egész évben szolgálnak az Úr oltáránál és segítik a lelkiatyák munkáját.

Az alapítvány elnöke és a Nyitrai Egyházmegye ministránsokért felelős megbízottja, Farkas Zsolt – aki egyben Szőgyén, Bény és Kéty plébánosa – Andrusko Gyula nagycétényi plébánossal már évek óta közös szervezője a népszerű eseménynek és a nyaranta megrendezésre kerülő ministránsolimpiának.

Tizenhatodik alkalommal került sor a májusi rendezvényre (két év kényszerkihagyással), melynek évekig Farnad, majd Szőgyén adott otthont.

Az idei szentév alkalmából kegytemplomnak kinevezett bényi templom rendezvényei közé besorolt találkozóra a Felvidék különböző helységeiből érkezett hetven ministráns, de eljöttek a templomi segítők, felolvasók, szülők, hitoktatók is.

A helyi szervezőkkel együtt mintegy százötven személyrel zajlott az esemény. A találkozó szentmisével vette kezdetét, és szentgyónási lehetőség is biztosítva volt.

A szentmise celebránsa a nagyfödémesi plébános, Sebő László volt, aki hangsúlyozta a futballban megvalósuló összhangot, a közös igyekezetet, s mindezek mellett az egymásra figyelést, a keresztényi viselkedést, a testvéri közösség fontosságát.

„A serlegek és a sikerélmény mellett jelentőségük van az élményeknek, melyek a barátságon, a becsületességen, az őszinteségen alapulnak” – hangsúlyozta László atya.

A község futballpályáján zajlott a rendezvény második része, ahol sor került a mérkőzésekre.

A Kicsik kategóriájának egyetlen csapatát a Középkorosztály csapatába sorolták, azzal a feltétellel, hogy a nagyobbak vigyázzanak a kisebbekre. Így négy csapat mérte össze ügyességét, míg a Nagyok korosztályában öt csapat mérkőzött.

A vendégeket és a ministránsokat köszöntötte Herbácskó Anita polgármester és a Dunaszerdahelyről érkezett Karaffa Attila, a Pázmaneum Polgári Társulás ügyvezető igazgatója.

A pálya szélén a hazai vendéglátók katlanokban főzték a gulyást, és sokan jöttek a faluból drukkolni, míg az egyházközösség asszonyai házi sütésű édes és sós süteménnyel kedveskedtek.

Vidám hangulatban zajlottak a mérkőzések kétszer tízperces időtartammal a napsütéses májusi napon. Minden résztvevőt jutalomként hoztak el a lelkiatyák, hitoktatók, és a fiúk-lányok vidám hangulatban, sportszerűen töltötték az együttlétet.

Farkas Zsolt atya elmondta, hogy sok gyerekkel szülők, sőt családok is érkeztek, akik a nap folyamán együtt voltak, így kialakult olyan családi légkör, ami növelte az együttlét értékét.

A kiértékelés rangos volt. Senki sem ment haza üres kézzel, az emléklap mellé ajándék is járt. Mindkét korosztályban kiosztották a győzteseknek járó kupát, melyet a Közepes korosztály kategóriában a nagymácsédi ministránsok csapata vitt el.

A nap abszolút győztese a Nagyok kategóriában küzdő érsekújvári és muzslai ministránsok közös csapata volt, akik az első helyezettnek járó kupa mellé a legtöbb gól szerzőjeként elvitték a Brenner János Vándorkupát is, melyet jövő évig őriznek, és egy DAC-mérkőzésre szóló belépőjegyet is kiérdemeltek.

A rendezvény támogatói a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., Bény Község Önkormányzata, a Bényi Egyházközösség, a Pázmaneum Polgári Társulás, a DAC futballklub, magánvállalkozók és magánszemélyek voltak.

Berényi Kornélia/Felvidék.ma

**DÖNTSÖN HELYESEN!
VÁLASSZA
A MAGYAR ISKOLÁT!**

ÉDES ANYANYELV **HAGYOMÁNYÁPOLÁS**

MAGYAR IRODALOM **MAGYAR NÉPMESE**

MAGYAR HŐSÖK **NÉPDALOK**

TÖBB TUDÁS **MAGYAR KULTÚRA**

 Pázmáneum

Szülő imája papi hivatásokért

Uram,
hívj sok derék fiatal Te szolgálatodba.
Ha úgy tetszenék Neked,
hogy a mi családunkat méltasd erre a kitüntetésre,
örömmel és szeretettel adom gyermekemet
Neked és a lelkeknek.
Segíts bennünket, hogy otthonunkban
a Szentcsalád szelleme uralkodjék.
Családi életünk legyen mindig olyan tiszta és nyitott,
olyan őszinte, hogy jó talaja lehessen
a hivatás kisarjadásának.
Mi pedig maradjunk készségesek akkor is,
ha gyermekünk hivatása áldozatokat kíván tőlünk.
Add, hogy más családokkal
a keresztény szeretet
és a kölcsönös segítség egységében éljünk,
s így terjedjen és gyarapodjék
bennünk és gyermekeinkben a Te Országod.
Szűz Mária és Szent József,
könyörögjetek érettünk.
Ámen.

Ima a DAC csapatáért

Istenem, hálát adok a Te ajándékodért,
hogy a dunszerdahelyi csapat
a legjobbak közt szerepelhet.
Add, hogy mindaz, amiről a DAC játékosai,
vezetői és szurkolói álmodnak,
mindig a Te akaratod szerint valósuljon meg. Őrizd
minden lépésüket s add nekik erőt
és bölcsességedet, hogy a Gonosszal
mindig dacoljanak, és a Jó harcot megharcolva
elnyerhessék a győzelmi koszorút.
Segíts nekik, hogy a meccseken sportemberhez
méltóan tudjanak küzdeni s mindig
emelt fővel hagyhassák el a pályát.
Légy Te a csapat tizenkettedik játékosa,
és vezesd el őket egykor az örök győzelemre!
Ámen.

(írta: + ThDr. Karaffa János,
pozsonyeperjesi esperes-plébános)

**URUNK, JÓ PÁSZTORUNK!
MAGYAR PÜSPÖKÉRT ÉS MAGYAR PAPI
ÉS SZERZETESI HIVATÁSOKÉRT
KÖNYÖRGÜNK HOZZÁD!
ÉGI ÉDESANYÁNK, MAGYAROK NAGYASSZONYA
TEKINT LE RÁNK,
ÉS HALLGASD MEG IMÁINKAT!**

**A XXXVI. KOMÁROMI IMANAP RÉSZTVEVŐI,
PAPOK ÉS HÍVEK KÖZÖSEN ÜDVÖZLIK
A MEGVÁLASZTOTT SZENTATYÁT,
XIV. LEÓ PÁPÁT!**

**„A MAGYAR SORSOT ISTEN KEZÉBE
HELYEZZÜK:
BÍZUNK MINDEN NEHÉZSÉG
ÉS BAJ ELLENÉBEN.”**

**MINDSZENTY JÓZSEF
HERCEGPRÍMÁS**

A JÓ PÁSZTOR SZERINTI JÓ PÁSZTOROKÉRT IMÁDKOZ(Z)UNK!

Jézus Krisztus, a mi Jó Pásztorunk. Ismerjük Öt, tudjuk, hogy milyen. Persze ez a megismerés és tudás még töredékes (vö. 1Kor 13, 12), de elegendő arra, hogy tudatosítsuk: jó, nagyon jó velünk, nagyon jó hozzánk...

Néhány nappal ezelőtt a bíborosok, még mielőtt bevonultak volna a konklávéra, megpróbálták közösen megfogalmazni, milyen pápára lenne szükség: aki pásztor, az emberiség mestere, aki képes magára venni az Egyház mint irgalmas szamaritánus arcát, aki közel áll az emberiség szükségleteihez és sebeihez... Ehhez kérték a bíborosok, s velük együtt mi, további krisztushívők is a Szentlélek világegyház javát szolgáló működését.

Amikor több mint három és fél évtizede szívügyünknek tartva a Komáromi Imanapok eredeti imaszándékát – hogy újabb jó magyar papi és szerzetesi hivatásokért, valamint felvidéki magyar főpásztorért imádkozzunk – idén tavasszal is összegyűlünk, vajon nem ugyanezt kívánjuk „kicsiben” saját vidékünk, itt élő népünk számára is?! Emberiségben kiváló magyar lelkipásztorokat a felvidéki magyar egyházközségek élére, az emberiség sebeihez közeli magyar szentségkiszolgáltatókat a magyar betegek mellé a kórházakba és idősek otthonaiba, nyáját gyűjtő és terelgető hiteles pásztorként szolgáló magyar evangélium-hirdetőket a magyar iskolákban, a helyi magyar médiában, az itt élő keresők tanítása céljából... Igen, ezért imádkozunk, ez szívünk vágya, ezt szeretnénk biztosítva érezni a felnövekvő és következő nemzedékek számára.

Továbbá, azért is imádkozunk, hogy „a két szint között” is, vagyis a római pápa és a felvidéki magyar lelkipásztorok „szintjei közt” a kiimádkozott felvidéki magyar főpásztor is egykor (mihamarabb) olyan pásztor legyen, aki az emberiség mestere, aki képes magára venni az Egyház mint irgalmas szamaritánus arcát, aki közel áll az emberiség szükségleteihez és sebeihez..., aki – ahogy egy általam megfogalmazott imában is szerepel már – szívével is értő pásztorként képviseli minden szinten ügyeinket, nemzetünk érdekeit, hogy a keresztény magyarság megmaradjon hazánkban!

Az új Szentatyának, a világ minden püspökének és papjának – köztük az óhajtott felvidéki magyar főpásztornak, ki az itt élő nyáj összefogását különös gonddal szívén viselné, valamint minden felvidéki magyar lelkipásztornak is – a lelkek üdvössége mint fő cél támogatása részeként ugyancsak közös célja lehetne a Fábry Kornél püspök atya által, a püspöki kinevezése körüli időben adott egyik interjújában lejegyzett vágyának teljesítése: „Olyan Egyházban gondolkodom, amely a krisztusi parancsot teljesíti.” Ám ennek megvalósítását – laikusok és klerikusok egyaránt – mindannyian saját magunknál kell, hogy személyesen elkezdjük. Ne feledjük, viszont, hogy az is Krisztus parancsa, hogy „kérjük az Aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába” (vö. Lk 10, 2)!

Minden kedves Testvérnek kitartást kívánok az imában, az Aratás Urának kérésében jó pásztorokért, Jó Pásztorvasárnapján összegyűlve Komáromban, de az otthoni templomokban és a családokban is, közösen és egyéni magánimában, ezen az ünnepen, de az év többi időszakában is...

ICLic. Molnár Tamás
pozsonyi magyar katolikus lelkipásztor,
egyházjogász

Pintér Zoltán

KÖSZÖNET A PAPI HIVATÁSÉRT

/ Dallam: A csitári hegyek alatt ... /

1/ Ó, én kedves Üdöztöm, hálát adok tenéked,
Hogy annyi sok esztendőn át szolgálhattam népedet.
/: Dicsőség az Atyának, hála legyen Fiának,
Ki engem is, érdemtelent meghívott a papságra! : /

2/ Kérlek, Uram, áraszd rám is végtelen nagy irgalmad,
Bocsáss meg, ha gyarlóságból bármiben is hibáztam.
/: Dicsőség az Atyának, hála legyen Fiának,
Ki engem is, érdemtelent meghívott a papságra! : /

3/ Megköszönöm hívő népünk sok türelmét, jóságát,
Értem mondott szívből jövő, minden kegyes fohászt.
/: Dicsőség az Atyának, hála legyen Fiának,
Ki engem is, érdemtelent meghívott a papságra! : /

4/ Áldd meg, Uram, mindazokat akik között szolgáltam,
Kegyelmedből együtt legyünk, majd az égi hazában.
/: Dicsőség az Atyának, hála legyen Fiának,
Ki engem is, érdemtelent meghívott a papságra! : /

Mindszenty bíboros prófétai tanúságtétele

A próféták sorsa Izrael történetében mindannyiunk előtt ismeretes: üldözések, megpróbáltatások és többnyire vértanúság – ilyenek egy próféta kilátásai.

Nemcsak a zsidóknak voltak prófétáik, hanem mi magyarok is büszkélkedhetünk igazi prófétai személyiségekkel. Közéjük tartozott Mindszenty József bíboros is. Próféta volt, mert az isteni örök igazságot hirdette a hazugság és gyűlölet világában. Nemcsak hirdette, de egész életével tanúskodott is mellette. Élete igazolja, hogy a próféta mindig tanúságtévő, s ezért gyakran vértanúvá kell lennie. A „mártír” szó valójában tanút jelent, keresztény értelmezésben vértanút. A vértanúság tulajdonképpen az Isten ügyéért való teljes odaadást, életünk Istennek való teljes felajánlását jelenti. Így azok is Isten mártírjai, tanúi lehetnek, akiknek hitükért nem kell erőszakos halált halniuk, mégis egész életüket Isten és embertársaik szolgálatára, az igazság és szeretet érvényesülésének képviselésére áldozzák. Mindszenty József életében is összefonódik a prófétai sors a mártíriummal. Állhatatos hite és bátor fellépése miatt egész életében üldöztetésnek volt kitéve. Már a Tanácsköztársaság vörösterroja idején letartóztatták és internálták. A nyilasok sem kímélték, papjaival együtt 1944. november 27-én letartóztatták, mivel bátran kiállt a háborús pusztítással és az ártatlanok üldözésével szemben. Az üldözöttek, jogfosztottak melletti kiállást mindig kötelességének érezte, s minden lehetséges fórumon tiltakozott a felvidéki magyarság erőszakos kitelepítése ellen is. Spellmann New-York-i és Griffin londoni érsekhez intézett táviratában 1946 novemberében így ír: „A csehszlovák hatóságok embertelen eszközökkel hozzáfogtak a szlovákiai magyar kérdés egyoldalú megoldásához, azért, hogy fait accompli-t (bevégzett helyzetet) teremtsenek. Mindenekelőtt a délszlovákiai magyar

vidéknek Magyarországgal való etnikai összefüggését akarják megszüntetni. Ezért november 17-én elkezdték a magyar falvak lakosságának rendszeres deportálását a fasiszták által végrehajtott deportálásokhoz hasonló módon.”

„Elődöm és a magyar püspöki kar fellépése annak idején megakasztotta a zsidó deportálásokat és ilyen módon mintegy 200.000 magyarországi zsidó menekült meg. Kötelességemnek érzem, hogy mikor a katolikus magyar híveket, másfél évvel a háború befejezése után ilyen

brutális módon deportálják, ezeréves otthonukból, templomuk, temetőjük, és iskoláik mellől, kérjem a világ közvéleményének támogatását a deportálások megszüntetéséhez.”

Amikor a „felszabadulásnak” csúfolt idegen megszállás után a Rákosi-féle bolsevik banditák kezébe kerül a hatalom, az Egyház megsemmisítésére törekedve hajsztát kezdtek a legnagyobb ellenfelüknek számító bíboros ellen, és 1948. december 26-án, Szt. István diakónus, vértanú ünnepén letartóztatták. Letartóztatása előtt fél órával még papírra vetette a következő sorokat: „Semmiféle összeesküvésben nem vettem részt. Érseki székemről nem mondok le. Nem teszek semmiféle beismerő vallomást. Ha mégis azt hallják majd, hogy vallomást tettem, valamit bevallottam és vallomásomat aláírásom is igazolja, úgy tudják, hogy ez csak az

emberi test gyöngesége és minden ilyen vallomást vagy nyilatkozatot eleve semmisnek és érvénytelennek nyilvánítok.”

Elfogatása után a kegyetlen vörös pribékek hosszú testi-lelki kínzásnak vetik alá, de nem ölik meg, mert koncepciók perben kívánnak vele példát statuálni. 1949-ben életfogytiglani fegyházra ítélik, de arra nem tudják rákényszeríteni, hogy lemondjon prímási címéről.

Az 1956-os forradalom idején kiszabadítják, de az orosz megszállók bevonulása után a budapesti amerikai nagykövetségre kell menekülnie. Innen kénytelen szemlélni, miként vonja szinte teljesen irányítása alá a helyi egyházat az ateista szocialista kormányzat, élve a megfélemlítés eszközével és Iskarióti Júdás egyes buzgó követőinek segítségével. Mindszenty 1971-ben VI. Pál pápa kifejezett kívánságára, a vatikáni diplomácia és a kommunista hatalom közötti titkos tárgyalások eredményeként elhagyja az országot és a bécsi Pázmáneumba költözik.

Az emigrációban is járja a világot és tanítja szétszóródott magyarjait az Isten- és hazaszeretetre. Egész élete és tevékenysége azt bizonyítja, hogy az isteni igazság mártírként mindenét odaadta, hogy Krisztust követhesse a kereszt hordozásában, s ezáltal utat mutasson népének. Franz König bécsi bíboros érsek mondotta róla: „Mártír volt ő, aki csodálatos helytállással viselt el testi és lelki szenvedéseket, egyházához és népéhez mindvégig kitartó hűségben.”

Mindszenty hercegprímásnak sok buzgó követője akadt még, akik jó pásztorként álltak híveik mellett a vörös veszedelem idején is. Köztük volt néhai elődöm, Főtisztelendő Mészáros Gyula atya is, aki felbári plébánosként hosszú éveken keresztül Bakán is lelkipásztori szolgálatot teljesített. Amikor a benesi dekrétumok alapján megkezdődött a magyarok Csehországba való deportálása, Mészáros Gyula atya elutazott Karlovy Vary környékére, hogy az oda elhurcolt magyaroknak lelki vigaszt nyújtson.

Csehországból való visszatérése után aktívan részt vett a magyar ki-

sebbség jogainak védelmében. A felvidéki magyarság több jeles képviselőjével együtt memorandumot szerkesztett, amelyben felsorolták a magyar kisebbséget ért sérelmeket. A bátor jogvédők Mindszenty hercegprímást is felkérték, hogy szólaljon fel az üldözött magyarok érdekében, amit ő több fórumon is megtett. Mindszenty bíboros letartóztatása után nemsokára sor került a memorandum szerkesztőinek elfogására is. 1949-ben „államellenes tevékenységért” öt év börtönre ítélték. Először Lipótvárra került, majd Nyitrabányára vitték bányamunkára. Innen nem sokára Horný Sladkovba szállították, ahol az uránbányában kényszermunkát végzett. Sok felvidéki magyar pap

jutott még ehhez hasonló sorsra, mivel nem akartak besúgókká és az istentelen rendszer ügynökeivé válni. A nehéz időkben tanúsított szilárd kiállásukkal példát mutatnak a mai kor keresztényei számára is.

A Hercegprímás és követői ma is prófétaként figyelmeztetnek bennünket: Őrizzük féltő gonddal Istentől kapott drága kincseinket: katolikus hitünket és magyarságunkat! Nehéz feladatnak tűnik ez a keresztény- és magyargyűlöletnek oly sokrétű megnyilvánulásai közepette, amelyeket a Felvidéken, de az anyaországban is egyre gyakrabban tapasztalhatunk. Nekünk is fel kell készülnünk, hogy ne csak akkor merjük megvallani hitünket, nemzeti hovatartozásunkat, ami-

kor biztonságban érezzük magunkat, hanem akkor is kiálljunk mellette, ha ezért hátrányos megkülönböztetés vagy üldözés érne bennünket. Mindszenty József, a tanúságtevő próféta példája adjon nekünk erőt, hogy mindig kiálljunk az igazság és a valódi, örök értékek mellett. Bátorítson ebben bennünket a Hercegprímás hitvallása:

„Ha Isten-Atyánk és Mária-Anyánk segít, akarok lenni népem lelkiismerete, hívatott ébresztőként kopogtatok lelketek ajtaján, föltetsző tévelyek ellenében az örök igazságokat közvetítem népemmel és nemzetemmel.”

(Érseki székfoglaló beszéd, 1945. október 7.)

+ ThDr. Karaffa János

+Dr. Vida Tivadar: Jézus teste a világ életéért

Homília 2012. - Évközi idő 19. vasárnapja B év

Ma ismét sz. János evangéliumából halljuk a megváltás s az üdvösség jó hírét. Hiszen ő volt az, aki az utolsó vacsora asztalánál a korabeli szokás szerint a félvállán könyökölve annyira közel volt az Úr Jézushoz, hogy hal-
kan megkérdezhetette: "Ki az, aki elárul téged?" Írásban mindezt vagy 30 évvel később jegyezte fel el nem felejtett részletességgel...

Az a falat, amit akkor Júdásnak adott, kísérlet volt arra, hogy az árulót szívre térítse hamis buzgalmának végrehajtása előtt. Mint ahogyan a királyi bosszú elől menekülő Illés prófétát az angyal által küldött kenyérnek meg kellett erősítenie a nagy útra Hórebig, a 10 isteni parancs ki-hirdetésének hegyéig. Az Úristen akkor is, Illés s a többi próféták, s végül Fia, Jézus Krisztus által is a mi üdvösségünk, örök boldogságunk végett nyilatkozott...

A karióti Júdás, mást akart: itt és most elérhető földi jólétet önmagának s a "zelóták" (buzgólkodók) pártjának. Ezek azért lelkesedtek, hogy a Mózesnek ígért nagy próféta majd helyreállítja, sőt kiterjeszti Salamon nagy s egységes királyságát. Lehet, hogy Júdás ennek alapján azt gondolta, árulásával belekényszeríti az Úr Jézust, hogy nyíltan vállalja el e mozgalom vezetését a megal-
kuvó főtanáccsal s a jogbitorló rómaiakkal szemben. Ha nem teszi meg, a 30 ezüst jó lesz a pártpénztárnak új zelóták toborzására... Az, hogy így beáll azok sorába, akik hamisan tanúskodnak Jézusról a főtanács ülésén, eszé-
ben sem jár.

Az Úr Jézus vele, s más helytelenül, buzgólkodókkal szemben rámutat, hogy nemcsak kenyérrel' s annak keresetével, él az ember', hanem az Ő szavával. Sőt, első-
sorban azzal, mert a földi kenyér csak ideiglenes táplálék.

Az Ő, vagyis az Isten fia és Szűz Mária fia szava örökké-
való. Emiatt viszont nem egy ember, nem is ötezer, tíze-
zer, tízmillió vagy akár 10 milliárd ember kenyere, hanem az egész világ, azaz minden ember életét biztosító, élet-
éért való kenyér. Amikor e kenyérről kijelenti, hogy az az Ő teste, ne gondoljunk csupán a Jézus keresztre feszített meg a barlangsírból feltámadott testére. Az arca, a szeme, mint lelkének tükre, a szíve, mint 33 évig tartott földi életének vérpumpája: ez mind Ő.- Végül még va-
laki/k: A köréje gyülekezett, mert Szentlelke erejével von-
zott hívő emberek közössége: az Egyház. Róla súgja ugyanis minden üldözőjének, közömbösnek vagy gyanú-
sítójának, sőt rágalmazójának egyaránt: „Miért üldözöl engem?!” A te legnagyobb jóakaródat, azt, aki a leges-
legjobbat akarja neked!

Az egész világ élete; ebben jelen van a mai világunk élete is. Mielőtt tehát bárki sóhajtoznék a ,régí, szép idők' után, gondolja csak meg, hogy volt akkor is munka-
nélküliség. Csak nem így hívták, hanem szezonmunká-
nak'. Volt pl. munkája a béresnek: aratás, cséplés. De az azért kapott bérből meg kellett élnie a családjával egész éven át! Adjunk hálát a végzett munkáért, meg azért is, hogy nem kell törnünk a fejünket, hogy valami túl sok ingó vagy ingatlan vagyont hová helyezzünk el vagy fek-
tessünk be.- Mennyivel egyszerűbb az az életmód, amit világgrészünk egyik társvédőszentje, Teréz Benedikta kar-
melita vértanú ajánl nekünk "A kereszt tudománya" c. művében: A keresztet "azért emelik magasra, hogy az ég felé mutasson. Ez nemcsak jel, hanem Krisztus erős fegyvere; ez az a pásztorbot, amellyel az istenfélő Dávid kivonul az Istentől nem félő Góliát ellen; ez az a bot, amellyel Krisztus zörget a mennynek ajtaján, és feltárja azt. Akkor majd menynevei fény árad ránk, és körülölel mindenkit, aki követi a megfeszített Jézust."

Ámen.

2025-ben történt a Pázmaneummal

A dunaszerdahelyi Pázmaneum Társulás életében a 2025-ös év is eseménydúsnak ígérkezik.

Január 22-én tizenharmadik alkalommal valósult meg a társulás nagyszabású kultúrműsora Dunaszerdahelyen, mely során nemzeti imánk, a Himnusz elkészültét ünnepeljük. Ezen a napon óvodások, tanulók, művészek és közéleti személyiségek tisztelegnek a jeles esemény kapcsán. A kultúrműsor során felszólalt dr. Szilágyi Péter, a Nemzetpolitikai Államtitkárság helyettes államtitkára is, aki Oravecz Imre Kossuth-díjas költőt idézve kifejtette, hogy „a haza szűnik meg, ha megszűnik a centrum, a kultúra, amelybe az ember beleszületett”. Hangsúlyozta, hogy magyar jövő csak ott van, ahol van magyar szó, magyar zene és magyar tánc is. A társulás hivatalos Youtube csatornáján már visszaneézhető a Magyar Kultúra Napja alkalmából készített gálaest, valamint a 2024-es esztendőről is felkerült egy rövid videó.

A Pázmaneum Társulás ifjúsági tagozatának elnöke, Sörös Erik február 8-án Budapesten vett részt a Magyar Ifjúsági Konferencia (MIK) alapításának 25. évfordulója alkalmából rendezett jubileumi közgyűlésen Budapesten.

Rendhagyó történelemórát szervezett a Pázmaneum Polgári Társulás a Szent István téri Közös Igazgatású Iskolában a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából. Az előadó Farkas Sebestyén Lőrinc, a budapesti Terror Háza Múzeum történésze volt. A vendégeket Álló Mónika igazgatóhelyettes fogadta az oktatási intézményben.

Nagy sikert aratott, teltház előtt a dunaszerdahelyi Csaplárban Boráros Imre Kossuth-díjas színművész február 24-én az Isten tenyerén ébredtem c. irodalmi-zenés önvallomásával. A Rácz Tibor-kamaraterem megtelt, valamint a pótszékeken is, hogy hallják a Jókai színház örökös tagjának az Isten-, anyanyelv- és hazaszeretettel kapcsolatos üzeneteit. A 2024-es évben három jubileumot is ünnepelt a felvidéki színészsórá. Az év elején ünnepelte nyolcvanadik születésnapját, 60 éve van a színészpályán, és 10 éve működik a Boráros Imre Színház. A 81 éves pozsonyi születésű Kossuth-díjas színész elkápráztatta a közönséget és az egyes szavai között, egy-egy műbeli emlékét is megosztotta a közönséggel.

Mindszenty Józsefről, Magyarország utolsó hercegprímásáról szolt a Pázmaneum Polgári Társulás estje március 14-én a Vermes-villában. Az eseményen Tarics

Péternek az egykori esztergomi érsekről újonnan megjelent kötetét mutatták be.

A Mindszenty bíboros, a magyarok lelkiismerete című kötet megjelenésének az apropóját Mindszenty hármassz évfordulója képezi, így a főpásztor pappá szentelésének 110., esztergomi érseki kinevezésének 80., valamint halálának 50. évfordulójára emlékezik. A kiadvány szerzője, Tarics Péter Mindszenty bíboros papi pályáját mutatta be nagy vonalakban, majd azoknak az egyes „stációit” szemléltette érzékletesen. Kitért a hercegprímás koncepció perére, „fehér mártírságára”, illetve azokra a „történelmi szilánkokra” is, amelyek kevésbé ismerősek Mindszenty József életéből.

Beszélt többek között a cselekvő keresztény magyar hazafiról, a nagy műveltségű érsekről, a letartóztatása és megkínzása alatt elszenvedett sérelmekről és szenvedésekről, de a hercegprímás boldoggá és szentté avatásának folyamatáról is. Az esten megemlékeztek a Pázmaneum társulás néhai elnökéről, Karaffa János atyáról (1973–2021) is, aki a kötet egyik „stációját” írta. A rendezvényt megtisztelte dr. Balogh Csaba, Magyarország Rendkívüli és Meghatalmazott Nagykövete is.

Közel 80 éve, 1947. április 12-én kezdődött a felvidéki magyarság kitelepítése. Ezt a szomorú dátumot a magyar Országgyűlés a Felvidékről kitelepítettek emléknapjaként tartja számon 2012-es határozata alapján. A Pázmaneum társulás, ahogy már hagyományosan, a városi emléknapon emlékezett és emlékeztetett a magyarsággal szembeni erőszakos cselekedetekről.

Szalay Dávid, a Pázmaneum nevében köszöntötte az emlékezőket április 11-én, a költészet napján azon az eseményen, amely középpontjában az egyik legmeghatározóbb és legfájdalmasabb esemény áll a felvidéki magyarok történelmében: a kitelepítés. A megemlékezés szónoka, Hájos Zoltán, Dunaszerdahely polgármestere Eduard Beneš 1945 májusában elmondott mondatait idézte, melyekkel a Csehszlovákia területén élő magyarok és németek elűződéséről, jogfosztásáról, a kisebbségi jogok megszüntetéséről beszélt az akkori államfő. A történelmi visszatekintés után Bíró Bulcsú, Dunaszerdahely diákpolgármestere, a Szent István téri Közös Igazgatású Iskola diákja, Póda Tamás, a Szabó Gyula Alapiskola diákja, és a Közös Igazgatású Szakközépiskola, Szabó Gyula 21 és a Rákóczi Szövetség középiskolai helyi szervezet diákjai, Rampasko Rebeka, Lipkovics Péter, Fodor Ádám, Kiss Gabriella és Chyba Viktória szavalattal, énekkel tisztelegtek az emléknap programon, majd a megjelentek az emlékezés koszorúit helyezték el a kitelepítettek emlékművére.